

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 93/2024-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKČIA], proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 4Tk/1/2014 z 25. februára 2014 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. januára 2024 domáha „všeobecného preskúmania“ rozsudku sp. zn. 4Tk/1/2014 z 25. februára 2014 vydaného bližšie neurčeným všeobecným súdom, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy, a tiež postupu, v rámci ktorého bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania v označenej veci.

2. Z verejne prístupných zdrojov (webová stránka Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky) bolo ústavným súdom zistené, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4Tk/1/2014 z 25. februára 2014 (ďalej len „označený rozsudok“) bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťjeden rokov, pričom po vyhlásení tohto rozsudku sa vzdal práva na podanie odvolania. Takisto svoj návrh na povolenie obnovy konania vzal späť, čo vyplýva z uznesenia okresného súdu sp. zn. 5Nt/28/2021 z 21. septembra 2021.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti formuluje všeobecné tvrdenia o porušení svojich bližšie nešpecifikovaných práv, namieta nesprávnosť skutkových záverov, o ktoré sa opiera jeho odsúdenie, prezentuje tvrdenia o nekvalitnej obhajobe poskytnutej zo strany ustanoveného obhajcu a domáha sa spravodlivosti.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne. Vo vzťahu k označenému rozsudku okresného súdu sťažovateľ disponoval opravným prostriedkom – odvolaním, v rámci ktorého mohol uplatniť práve tie námietky, ktorá aktuálne formuluje v podanej ústavnej sťažnosti. Odvolanie tak predstavovalo účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa vo vzťahu k prvostupňovému rozsudku okresného súdu, avšak sťažovateľ sa tohto opravného prostriedku vzdal (rovnako vzal späť aj svoj návrh na povolenie obnovy konania).

5. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ mal v systéme trestného konania k dispozícii účinný prostriedok na dosiahnutie ochrany svojich práv v prípade uznania jeho argumentácie všeobecným súdom oprávneným konať o jeho odvolaní. Pripomína, že nevyužitie dostupných možností ochrany práv sťažovateľa nemožno nahradzovať ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže konať len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemá, resp. nemala inú možnosť účinnej ochrany svojich práv (čl. 127 ods. 1 ústavy).

6. Vychádzajúc z uvedeného záveru, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol.

7. Ústavný súd vzhľadom na svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2024

Peter Molnár
predseda senátu